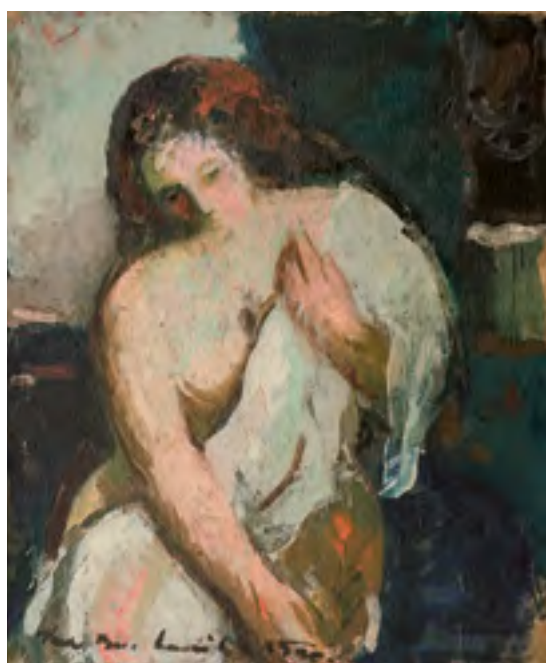

Karel Souček (1915–1982)

Velká galerie / Grosse Galerie
11. 7.–27. 9. 2015
Kurátor / Kurator: Pavel Štěpánek
Vernisáž v pátek 10. července v 17.00
23. září, 17.00, komentovaná prohlídka s kurátorem prof. Pavlem Štěpánkem a synem autora panem Martinem Součkem.

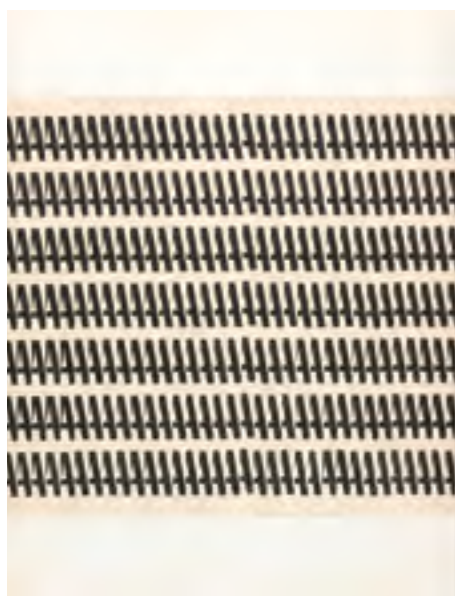
Půlakt / Halbakt, 1940, olej na plátně / Öl auf Lnw., 100 × 82 cm, GAVU Cheb

Karel Souček, od jehož narození uplyne letos sto let, je jednou z nejosobitějších postav umělecké generace, která nastoupila ve 40. letech. Po těžkých začátcích na Kladně se připojil ke slavné Skupině 42 s jejím programem zaměřeným na moderní svět a poezii města. Jakožto obyvatel dělnického Kladna pocházející ze skromných poměrů byl přímo uchváten velkoměstským životem, jak jej symbolizovaly výkladní skříně obchodů, pasáže, průchody, jídelny, bufety či automaty, kavárny a kadeřnictví. Po válce nabývaly dříve drobné obrazy stále většího formátu. Často dostávaly formu triptychů či polyptychů, a ty zase tvořily souvislé série, z nichž nejpočetnější je věnována tématu pasáží. Po roce 1948 jeho tvorba nekonalovala socialistickému realismu a Souček se ocitl v ústraní. Spolu s kolegy ze Skupiny 42 Janem Kotíkem však byl jedním z těch, kteří přispěli k úspěchu čl. pavilonu na výstavě EXPO 58 v Bruselu, kde získal zlatou medaili. To mu přineslo oficiální uznání, stal se profesorem na akademii a na konci 60. let dokonce krátce i jejím rektorem. Díky tomu také mohl cestovat, a zejména návštěvy Paříže a Londýna v roce 1961 s jejich metropolitní atmosférou se projevil v jeho díle, které se ocitlo na pomezí abstrakce. Přestože vytvářel i obrazy na politicky oficiální témata, v určité době se překvapivě uchýlil k meditačním náboženským námětům, vznikajícím zdánlivě na okraji jeho díla. Dalším tématem procházejícím jeho tvorbou po mnoho let je postava Dona Quijota, v němž našel vděčné téma obecného lidského údělu ve světě.

Karel Souček ist eine der eigentümlichsten Gestalten der Künstlergeneration, die in den 40er Jahren die Bühne betrat. Nach schweren Anfängen in Kladno schloss er sich der berühmten Gruppe 42 (Skupina 42) an, deren Programm auf die moderne Welt und die Poesie der Stadt ausgerichtet war. Als Bewohner der Arbeiterstadt Kladno, der aus bescheidenen Verhältnissen stammte, war er direkt hingerissen vom Großstadtleben, wie es durch die Schaufenster der Geschäfte, durch Passagen, Durchgänge, Kantinen, Imbissstuben oder Schnellrestaurants, Cafés oder Frisörsalons symbolisiert wurde. Nach dem Krieg bekamen seine früher kleinen Bilder ein immer größeres Format. Häufig erhielten sie die Form von Triptychen oder Polyptychen, und diese wiederum bildeten zusammenhängende Serien, deren umfangreichste dem Thema der Passagen gewidmet ist. Nach dem Jahr 1948 passte sein Schaffen nicht in die Welt des Sozialistischen Realismus, so dass sich Souček im Abseits wiederfand. Gemeinsam mit Jan Kotík, einem Kollegen aus der Gruppe 42, gehörte er jedoch zu jenen, die zu dem Erfolg des tschechoslowakischen Pavillons auf der Weltausstellung EXPO 58 in Brüssel betrogen, wo dieser eine Goldmedaille gewann. Dieser Erfolg brachte ihm offizielle Anerkennung, er wurde Professor an der Prager Kunstakademie und am Ende der 60er Jahre war er sogar für kurze Zeit deren Rektor. Dank dieser Tatsache erhielt er auch die Erlaubnis zu Auslandsreisen, und besonders sein Besuch der Metropolen Paris und London im Jahr 1961 schlugt sich in seinem Werk nieder, das sich der Grenze zur Abstraktion annäherte. Trotzdem schuf er auch Bilder zu offiziellen politischen Themen, in einer gewissen Zeit wendete er sich überraschenderweise meditativen religiösen Themen zu, die scheinbar am Rande seines Werkes entstanden. Ein weiteres Thema, das sich viele Jahre lang durch sein Werk zieht, ist die Gestalt des Don Quijote, in dem er das dankbare Thema des allgemeinen menschlichen Loses in der Welt fand.

Jiří Kolář, Hommage à Baudelaire. Partitura zvukové básně / Partitur für ein Lautgedicht, 1963

Opus magnum
11. 7.–4. 10. 2015
Kurátorka / Kuratorin: Daniela Uher
Vernisáž v pátek 10. července v 17.00

Jiří Kolář, Hommage à Baudelaire. Partitura zvukové básně / Partitur für ein Lautgedicht, 1963, koláž / Collage, 45 × 35 cm, soukromá sbírka / Privatsammlung

V roce 1963 vytvořil Jiří Kolář sérii 23 koláží Hommage à Baudelaire s podtitulem Partitura zvukové básně. Cyklus založený na typografických variacích básníka jména byl jedním z prvních projevů vizuální poezie u nás. V roce 1971 jej zakoupila norimberská Galerie Johanna Ricard, která podle něj o dva roky později vydala album serigrafii. Ty se pak staly poměrně známou a často vystavovanou částí jeho díla. Původní koláže prošly dvěma soukromými sbírkami v Německu a z té současné jsou po dlouhé době opět zapůjčeny na výstavu v České republice. Galeristka Johanna Ricard se v druhé půli 70. let systematicky věnovala východoevropské avantgardě a připravila i několik českých výstav (např. Ladislav Novák, 1974; Josef Vyletál, 1975), které v době normalizace byly ojedinělými průniky českého umění na mezinárodní scéně. Nejvíce se však zabývala Jiřím Kolářem. Vedle stejnojmenné výstavy představující baudelaírovské motivy v jeho díle (1973), k níž vydala i ono album, připravila ještě další výstavu v roce 1979. V doprovodné skládačce se kurátorka Daniela Uher zabývá právě tímto zajímavým aspektem recepce Kolářova díla.

Im Jahr 1963 schuf Jiří Kolář eine Serie von 23 Collagen mit dem Titel Hommage à Baudelaire und dem Untertitel Partitur für ein Lautgedicht. Der Zyklus, der auf typografischen Varianten des Namens des Dichters basiert, war eine der ersten Äußerungen visueller Poesie bei uns in Tschechien. Im Jahr 1971 wurde dieser von der Nürnberger Galerie Johanna Ricard gekauft, die zwei Jahre später nach ihm ein Album von Serigrafien herausgab. Diese wurden dann zu einem verhältnismäßig bekannten und häufig ausgestellten Teil seines Werks. Die Original-Collagen wanderten dann durch zwei weitere Privatsammlungen in Deutschland und aus der, in der sie sich zur Zeit befinden, wurden sie nach langer Zeit erstmals für eine Ausstellung in die Tschechische Republik ausgeliehen. Die Galeristin Johanna Ricard hatte sich in der zweiten Hälfte der 70er Jahre systematisch der osteuropäischen Avantgarde gewidmet und auch einige tschechische Ausstellungen organisiert (z. B. Ladislav Novák, 1974; Josef Vyletál, 1975), was in der Zeit der Normalisierung vereinzelte Fälle waren, in denen tschechische Kunst auf die internationale Szene vordrang. Am meisten jedoch befasste sie sich mit Jiří Kolář. Neben der gleichnamigen Ausstellung mit den Baudelaire'schen Motive in seinem Werk (1973), zu der sie jenes Album herausgab, organisierte sie noch eine weitere Ausstellung im Jahr 1979. In dem begleitenden Faltblatt befasst sich die Kuratorin Daniela Uher gerade mit diesem interessanten Aspekt der Rezeption von Kolářs Werk.

Obic + X-DOG, X BOB

Malá galerie / Kleine Galerie
27. 6.–23. 8. 2015
Kurátor / Kurator: Jiří Gordon

Obic, Nocturno / Nokturn, 2015, kombinovaná technika, plátno / Mischtechnik auf Lnw., 155 × 200 cm

Výstava v Malé galerii je součástí šestého ročníku festivalu Graffiti BOOM. Její název je kompilací nicků dvojice protagonistů, jejichž spřízněnost v poslední době vyústila v řadu společných realizací, především exteriérových velkoformátových maleb. Chebský projekt je ovšem založen na dílech daleko za hranicemi tradičního graffiti a také na kontrastu přístupů obou autorů, představujících zde svou malířskou (OBIC) a sochařskou (X-DOG) tvorbu. OBIC (Jakub Uksa, *1981) se kromě graffiti zabývá malbou, linorytem, užitou grafikou a instalacemi. Nejznámější jsou jeho monochromní geometrické obrazce; pracnost a matematickou přesnost grafických vzorů doplňuje druhá poloha jeho tvorby, procházející s různou intenzitou celou jeho výtvarnou dráhou – živá a energická malba. V tom jej ovlivnila i spolupráce s X-DOGem (Ondřej Vyhnaněk, *1983). X-DOG se spíše než neustálým vybrušováním vlastního graffiti jména zabýval tématem superhrdinů nebo společenskou kritikou. Do charakteru jeho malby se promítají nejrůznější inspirační zdroje, ať už je to výtvarná kultura jihoaamerických národů, naivní umění, pop art nebo komiks. Volba námětů je vždy v souladu s místem – velké murals v centrech měst jsou naplněny exotickou ornamentikou a jihoaamerickou barevností, méně přitažlivá industriální zákoutí zase často nesou kontroverzní motivy a myšlenky. Aktuálními tématy jeho soch i obrazů jsou evoluce, bůh, budoucnost lidstva, sci-fi, současná společnost, podstata existence, smrt a posmrtný život.

Die Ausstellung in der Kleinen Galerie ist ein Teil des sechsten Jahrgangs des Festivals Graffiti BOOM. Ihr Titel ist eine Ligatur der Pseudonyme der beiden Autoren, deren Seelenverwandtschaft in der letzten Zeit eine Reihe von gemeinsamen Realisierungen zur Folge hatte, vor allem von großformatigen Malereien im Außenraum. Das Projekt in Eger beruht allerdings auf Werken weit jenseits der Grenzen der traditionellen Graffiti und auf dem Kontrast der Zugangsweisen beider Autoren, die hier ihr malerisches (OBIC) und bildhauerisches (X DOG) Schaffen vorstellen. Von den Arbeiten OBICs (Jakub Uksa, *1981) sind am bekanntesten seine monochromen geometrischen Muster. X-DOG (Ondřej Vyhnaněk, *1983) wiederum befasste sich mit dem Thema der Superhelden oder mit Gesellschaftskritik. In den Charakter seiner Malerei projizieren sich die verschiedensten Inspirationsquellen, sei es Kunst südamerikanischer Völker, naive Kunst, Pop Art oder Comics.

STARTED 2015: residents of StartPoint Prize Lisa-Marie Vlietstra, Barbora Kleinhamplová, Martin Hrubý

Malá galerie / Kleine Galerie
27. 8.–4. 10. 2015
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
Vernisáž 26. srpna v 17.00

Lisa-Marie Vlietstra, We Have To Do This For Lisa, 2013, video, 19' 7"

StartPoint je přehlídka nejlepších diplomových prací evropských akademií, vybraných na jednotlivých vysokých školách, kdy každá reprezentuje vždy jednu z nich. Odměnou pro vítěze je měsíční rezidenční pobyt – pro zahraniční účastníky v Praze, nejlepšímu českému účastníkovi ho tradičně poskytuje Správa Českých center, případně partnerská organizace Künstlerhaus Bethanien v Berlíně. Loni, kdy se finálová výstava konala v pražském DOXu, byli mezi trojici oceněných hned dva zástupci pražských škol - Barbora Kleinhamplová z AVU a Martin Hrubý z VŠUP. Spolu s absolutní vítězkou Lisou-Marií Vlietstra (Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam) nyní budou prezentovat výsledky těchto pobytů v GAVU Cheb. Všichni z nich minulý rok uspěli s pracemi, jejichž výstupem byl film. Toto médium však každý z nich používal odlišným způsobem – jako nástroj intimního rozkrývání rodinných vztahů a potlačených vzpomínek (Vlietstra), jako záznam fiktivní inscenované akce – instruktáže slibující klientům osvobození hypnózy (Kleinhamplová) nebo jako investigativní dokument o chátrajícím rekreačním středisku na Orliku, kdysi postavené pro režimní prominenty (Hrubý). Také nyní se všichni tři představí v tomto médiu.

StartPoint ist eine Schau der von den einzelnen Hochschulen ausgewählten besten Abschlusarbeiten europäischer Kunstakademien, wo jede Hochschule immer eine von ihnen präsentiert. Belohnung für den Sieger ist ein Monatsaufenthalt als Artist in Residence – für die ausländischen Teilnehmer in Prag und für den besten tschechischen Teilnehmer gewährt dieser organisationellerweise die Verwaltung der Tschechischen Zentren beziehungsweise deren Partnerorganisation Künstlerhaus Bethanien in Berlin. Im vergangenen Jahr, als das Finale im Prager Kulturzentrum DOX stattfand, waren unter den drei Ausgezeichneten gleich zwei Vertreter von Prager Hochschulen – Barbora Kleinhamplová von der Akademie der bildenden Künste (AVU) und Martin Hrubý von der Akademie für Kunst, Architektur und Design (VŠUP). Zusammen mit Lisa-Marie Vlietstra von der Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam stellen sie jetzt in der GAVU Cheb die Ergebnisse ihrer Residenzaufenthalte vor.

Václav Špála ve sbírkách GAVU Cheb / aus den Sammlungen der GAVU Cheb

Výstava z depozitáře / Die Ausstellung aus dem Depot
28. 4.–6. 9. 2015
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
2. září, 17.00, přednáška kurátora a komentovaná prohlídka výstavy

Les / Wald, 1927, olej na plátně / Öl auf Lnw., 73×60 cm

Osobní výběr IV / Persönliche Auswahl IV: Jiří Hofman – matematik / Mathematiker

Výstava z depozitáře / Die Ausstellung aus dem Depot
10. 9. 2015–3. 1. 2016
Vernisáž 9. září v 17.00

Josef Istler, Modrý objekt / Das blaue Objekt, 1956, olej, dřevo / Öl, Holz, 136 x 110 cm, GAVU Cheb

David Böhm, Hlava v hlavě / Der Kopf im Kopf

Museum Café
2. 4.–27. 9. 2015

Ilustrace z knihy Hlava v hlavě / Illustration aus dem Buch Der Kopf im Kopf

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Gotika / Die Gotik

Kurátorka / Kuratorin: Michaela Ottová

Moderní umění / Moderne Kunst

Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Ondřej Chrobák

Galerie výtvarného umění v Chebu

Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–17.00
Vstupné / Eintritt: 70 / 40 Kč (senioři od 60let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre)

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitglieder frei

Václav Špála (1885–1946) patří k nejpobulárnějším klasikům českého umění. A také k nejplodnějším: zhruba od poloviny dvacátých let si vedl podrobný soupis vytvořených obrazů, z něhož vyplývá, že každý rok vytvořil zhruba mezi 50 a 100 obrazy, v roce 1942 jich bylo dokonce 109! Špála tehdy vsadil na osvědčenou jistotu osobního stylu a temná modř se stala natolik charakteristickým rysem jeho malby, že zpětně získala adjektivum „špálovská“. Nadprodukce a zakonzervování projevu sice vzbuzovaly výtky kritiky, ty však nikterak neovlivnily trvalou přízeň kupců.

Špálova kolekce patří k nepočtenějším autorským souborům ve sbírkách GAVU Cheb. Z celkem sedmnácti obrazů je však jen jeden – drobnější dílo z jeho nejlepšího období, kdy byl členem skupiny Tvrdšíjní – prezentován ve stálé expozici. Tři obrazy patří k rané tvorbě prvního desetiletí, kdy pod vlivem Muncha, Cézanna, van Gogha a fauvistů hledal vlastní styl. Hned pět obrazů jsou rodinné portréty jeho manželky Jany alias Žandy a syna Jana, taktéž malíře, které nebyly určeny na prodej a galerie je v šedesátých a sedmdesátých letech získala přímo od rodiny. A pak tu jsou i oblíbené náměty jeho pozdního díla: jedna z otavských partií u Panského mlýna za Pískem a hned pětice jeho kytic.

Václav Špála (1885–1946) gehört zu den populärsten Klassikern der tschechischen Kunst. Und auch zu den produktivsten: Etwa seit der Mitte der 20er Jahre führte er eine ausführliche Liste der neu geschaffenen Werke, aus der hervorgeht, dass er jedes Jahr an die 50 bis 100 Bilder schuf, im Jahr 1942 waren es sogar 109! Špála setzte damals auf die bewährte Sicherheit eines persönlichen Stils, wo ein dunkles Blau ein so charakteristischer Zug seiner Malerei wurde, dass es im Nachhinein als „Špála-Blau“ bezeichnet wurde. Die Überproduktion und die Konservierung seiner Ausdrucksweisen weckten zwar Vorwürfe der Kritik, doch taten diese der andauernden Gunst der Käufer keinen Abbruch.

Die Špála-Kollektion gehört zu den umfangreichsten Kollektionen eines einzelnen Künstlers in den Sammlungen der Galerie der bildenden Kunst (GAVU) in Eger. Von den 17 Bildern wird jedoch nur eines – ein kleineres Werk aus seiner besten Zeit, als er Mitglied der Gruppe Tvrdšíjní [Die Hartnäckigen] war – in der ständigen Ausstellung gezeigt. In unserer Sonderausstellung sind drei Frühwerke aus dem ersten Jahrzehnt vertreten, als er unter dem Einfluss von Munch, Cézanne, van Gogh und den Fauvisten seinen eigenen Stil suchte. Gleich fünf Bilder sind Familienporträts seiner Frau Jana, alias Žandy, und seines Sohns Jan (auch eines Malers), die nicht zum Verkauf bestimmt waren und die die Galerie einst direkt von der Familie erworben hat. Und dann gibt es hier auch die beliebten Sujets seines Spätwerks: ein Exemplar der Partien an der Wottawa bei der Herrenmühle hinter Pisek und gleich fünf seiner Blumensträuße.

V cyklu výstav z depozitáře galerie dává čas od času prostor zajímavým lidem, aby vytvořili svou vlastní výstavu z galerijních sbírek. Dlouholetý člen galerijního klubu Jiří Hofman (*1943) vystudoval v 60. letech matematiku a fyziku na FJFI ČVUT v Praze. Poté pracoval dvacet pět let v textilním průmyslu (Tosta Aš) a v roce 1993 začal učit na tehdy vzniklé Fakultě ekonomické ZČU v Plzni sídící v Chebu. V roce 1997 získal na VŠE v Praze doktorát. Specializuje se na marketingový nákup a jeho teorii s důrazem na využití matematických metod, ale také na studium Dálného východu z pohledu ekonomů oslněného uměním a filozofií dálnévýchodních kultur. Fascinace japonskou kulturou mu přinesla mnohovrstevný obdiv k tomu, jak lze výtvarným uměním vyjádřit maximum prožitků minimem prostředků. Celoživotně se amatérsky zabývá astronomií, zvláště kosmologií, rád čte poezii, zejména japonské haiku, a je u vytržení z abstraktního expresionismu. Tyto celoživotní zájmy odráží jeho výběr, který se logicky zaměřuje na abstraktní polohy českého poválečného umění.

In diesem Zyklus von Ausstellungen aus dem Depot gibt die Galerie von Zeit zu Zeit interessanten Menschen die Möglichkeit, aus den Sammlungen der Galerie ihre eigene Ausstellung zusammenzustellen. Das langjährige Mitglied des Clubs unserer Galerie Jiří Hofman (*1943) absolvierte in den 60er Jahren ein Studium der Mathematik und Physik an der Fakultät für Nuklearwissenschaften und physikalische Technik (FJFI) der Technischen Hochschule (ČVUT) in Prag. 25 Jahre arbeitete er in der Textilindustrie (Tosta in Aš), im Jahr 1993 trat er eine Stelle an der damals neu entstandenen, in Cheb angesiedelten Ökonomischen Fakultät der Westböhmisches Universität (ZČU) in Pilsen an. Im Jahr 1997 erwarb er an der Ökonomischen Hochschule (VŠE) in Prag den Dokortitel. Sein Spezialgebiet ist der Marketingeinkauf und seine Theorie mit einer Betonung der Verwendung mathematischer Methoden. Sein Steckenpferd ist das Studium der Kultur und Philosophie des Fernen Ostens. Die Faszination für die japanische Kultur bewirkte bei ihm eine vielschichtige Bewunderung dafür, wie man durch bildende Kunst ein Maximum an Erlebnissen durch ein Minimum an Mitteln zum Ausdruck bringen kann. Sein ganzes Leben lang beschäftigt er sich als Liebhaber mit der Astronomie, insbesondere der Kosmologie, er liest gerne Gedichte, insbesondere japanische Haikus, und er gerät in Verückung über abstrakten Expressionismus. Diese lebenslangen Interessen spiegeln sich in seiner Auswahl wieder, die logischerweise auf die abstrakten Richtungen der tschechischen Nachkriegskunst, die in unserer Galerie vor allem in Arbeiten auf Papier vertreten sind, ihren Schwerpunkt legt.

David Böhm (1982) patří ve dvojici s Jiřím Frantou ke špičce českého výtvarného umění, ale je také jedním z nejuspěšnějších ilustrátorů knih pro děti. Dokládá to i kniha *Hlava v hlavě* (vydalo ji nakladatelství Labyrint), kterou vytvořili spolu se spisovatelem Ondřejem Buddeusem. Ta loni ve své kategorii posbírala všechna nejvyšší možná ocenění, tj. ceny Magnesia Litera, Zlatá stuha České sekce IBBY 2014 i Nejkrásnější kniha roku.

Hlava v hlavě je neuvěřitelně a originální publikací, první českou „hlavopedií“. Dětskému čtenáři nápaditou a hravou vizuální formou pomáhá pochopit základní skutečnosti týkající se hlavy, mozku a jeho fungování. Výsledkem je vizuálně nápaditá a poetická kniha, spojující humor, zábavu i poučení, v níž na všetečné dětské otázky odpovídají např. neurolog, boxer či detektiv.

David Böhm (1982) gehört im Doppel mit Jiří Franta zur Spitze der tschechischen bildenden Kunst, ist aber auch einer der erfolgreichsten Kinderbuchillustratoren. Das belegt auch das Buch *Der Kopf im Kopf* (herausgegeben vom Verlag Labyrint), das er zusammen mit dem Schriftsteller Ondřej Buddeuse schuf. Dieses sammelte im vergangenen Jahr in seiner Kategorie alle höchsten Preise ein, d. h. den Preis Magnesia Litera, das Goldene Band der Tschechischen IBBY-Sektion 2014 und die Bewertung als Schönstes Buch des Jahres.

Der Kopf im Kopf ist eine außergewöhnliche und originelle Publikation, die erste tschechische „Kopfopedia“. Dem kindlichen Leser hilft es in einfallsreicher und spielerischer visueller Form die grundlegenden Tatsachen in Bezug auf den Kopf, das Hirn und sein Funktionieren zu verstehen. Das Ergebnis ist ein visuell ideenreiches und poetisches Buch, das Humor, Spaß und Lernen miteinander kombiniert und in dem auf vorwitzige Kinderfragen Antworten gegeben werden, zum Beispiel von einem Neurologen, einem Boxer oder einem Detektiv.

Nejstarší vrstvu chebské sbírky představuje trojice soch zobrazující Madonu mezi sv. Janem Křtitelem a sv. Janem Evangelistou z 60. let 14. století, pocházející z pražské dílny pracující pro dvůr Karla IV. Druhým vrcholem sbírky je expresivní mystická pieta z dominikánského kláštera. Tvář Panny Marie vykazovala kdysi takovou míru utrpení, že byla na žádost farníků na konci 19. století ořezána a nově doplněna v kaširované hmotě. Při novodobém restaurování byl tento přídavek odejmut a socha zůstala bez tváře. O emocích, které ve středověku tato socha vyvolávala, hovoří chebská kronika z roku 1550. Popisuje kázání neznámého mnicha nejspíš právě před touto sochou, které přivedlo dav do stavu fanatického rozvášnění, jehož důsledkem byl pogrom proti místním židům. A konečně posledním vrcholem je pozdně gotický oltář ze Seebergu (1520) s Panou Marií a čtyřmi světců, náležející ke špičkovým pracím pozdně gotického umění.

Der Höhepunkt der Sammlung ist eine expressive mystische Pietä aus dem Dominikanerkloster in Eger. Das Antlitz der Jungfrau Maria zeigte einst ein solches Maß an menschlichem Leid, dass es auf Verlangen der Pfarrangehörigen am Ende des 19. Jahrhunderts abgenommen und in kaschierter Material neu ergänzt wurde. Bei einer neuzeitlichen Restaurierung wurde diese Hinzufügung beseitigt und die Skulptur blieb ohne Gesicht. Ein weiterer Höhepunkt der Ausstellung ist der Schreinaltar aus Seeberg (1520) mit der Jungfrau Maria und vier Heiligen, der zu den Spitzenwerken spätgotischer Kunst gehört, der sog. Donauschule.

Stálá expozice moderního českého umění v prvním patře hlavní budovy prošla v roce 2012 kompletní proměnou. V novém architektonickém rámci představuje vývoj českého moderního umění od začátku 20. století do současnosti, dokumentovaný na špičkových dílech ze sbírek galerie. První část výstavy je věnována umění před druhou světovou válkou. Druhou část výstavy tvoří sály věnované informelním a geometrickým tendencím 60. let, nové figuraci, 80. letům a umění po roce 1989. Jeden sál je vyhrazen proměnným výstavám z depozitáře.

Die Dauerausstellung zur modernen böhmischen Kunst im ersten patře Hauptgebäudes wurde im Jahre 2012 komplett umgestaltet. Sie hat einen neuen architektonischen Rahmen und präsentiert die Entwicklung moderner Kunst in Böhmen vom Anfang 20. Jahrhunderts bis zur Gegenwart. Die Entwicklung ist hier an Spitzenwerken aus Sammlungen der Galerie dokumentiert. Erster Teil der Ausstellung widmet sich der Kunst vor dem Ersten Weltkrieg. Auf herausragende Weise wird hier Emil Filla präsentiert, dessen reiche Kollektion auch frühe Werke aus der Zeit der Künstlergruppen Osma („Die Acht“) und Skupina výtvarných umělců (Gruppe bildender Künstler) beinhaltet. In diesem ersten Teil befindet sich auch der Juwel der Galeriesammlungen: die großartige surrealistische Komposition Opuštěné douby (Die verlassene Höhle, 1937) von Toyen. Zweiter Teil der Ausstellung in weiteren Sälen der Galerie betrifft die informellen Tendenzen der 60-er Jahre, die Neue Figuration, die Kunst in den 80-er Jahren und die Kunst nach 1989. Ein Saal erhält auch die variablen Ausstellungen aus dem Depositorium.

Středý v GAVU

Pokud není uvedeno jinak, akce se konají vždy ve středu od 17.00.

10. července	Karel Souček (1915–1982)	vernisáž
(pátek)	Jiří Kolář, Hommage à Baudelaire. Partitura zvukové básně	
26. srpna	STARTED 2015: residents of StartPoint Prize L.-M. Vlietstra, B. Kleinhamplová, M. Hrubý	vernisáž
2. září	Marcel Fišer: Václav Špála	přednáška, komentovaná prohlídka
9. září	Osobní výběr IV: Jiří Hofman – matematik	vernisáž
16. září	Michal Zachař: Julius Mařák	přednáška
23. září	Pavel Štěpánek, Martin Souček: Karel Souček	komentovaná prohlídka
30. září	Michaela Ottová: Umění gotiky v Itálii	přednáška

Výstavní program GAVU je podpořen z grantového programu MK ČR.
Titulní strana / Titelseite: Karel Souček, Velkoměsto / Großstadt, 1961, olej na plátně / Öl auf Lnw., 101 x 146 cm, GAVU Cheb